

Vlaams
Parlement

stuk **641** (2009-2010) – Nr. 8
ingediend op 9 november 2010 (2010-2011)

Ontwerp van decreet

betreffende de private arbeidsbemiddeling

Amendementen

voorgesteld na indiening van het verslag

Stukken in het dossier:

- 641** (2009-2010) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendementen
- Nr. 3: Verslag over hoorzitting
- Nr. 4: In eerste lezing aangenomen artikelen
- Nr. 5: Verslag + Addendum
- Nr. 6 en 7: Reflectienota's

verzendcode: ECO

AMENDEMENT Nr. 37**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens na indiening van het verslag****Artikel 2****De volgende zinsnede toevoegen:**

“, en in de omzetting van artikel 4 van de richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid.”.

VERANTWOORDING

Overeenkomstig artikel 1, §2, 3°, van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, is deze wet van toepassing zowel op uitzendarbeid in de private sector als op uitzendarbeid in de publieke sector. Overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid zijn beperkingen en een verbod op de inzet van uitzendarbeid enkel mogelijk om redenen die verband houden met de bescherming van de uitzendkrachten, de eisen ten aanzien van de gezondheid en de veiligheid op het werk, of de noodzaak de goede werking van de arbeidsmarkt te garanderen. Beperkingen of een verbod op het toelaten van uitzendarbeid binnen de overheid is bijgevolg niet in overeenstemming met de richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid.

Dit amendement wil de decretale basis voorzien om uitzendarbeid in de Vlaamse overheid en de lokale en ondergeschikte besturen toe te laten. Het wil bovendien een reeds gevestigde praktijk ook van een decretale basis voorzien. De reden waarom uitzendarbeid in de Vlaamse openbare besturen wettelijk gezien nog steeds niet of zeer beperkt mogelijk is, heeft te maken met het federale niveau, waar een modernisering van de uitzendwetgeving botst op een veto van sommige Franstalige regeringspartijen. De visie op uitzendarbeid verschilt fundamenteel in het noorden en het zuiden van het land. Het mag Vlaanderen niet verhinderen om uitzendarbeid in de openbare besturen in te voeren, in het kader van het activeringsbeleid en het klantvriendelijker organiseren van de overheid naar de burgers toe.

De uitzendwetgeving is geregeld in de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers. Dit betekent niet dat Vlaanderen volledig onbevoegd zou zijn. We wijzen op artikel 10 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen (BWHI) met betrekking tot de impliciete bevoegdheden. Impliciete bevoegdheden worden gedefinieerd als volgt: “De decreten kunnen rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de Raden niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid.”. Dit betekent dat de normerende overheden bevoegdheden kunnen uitoefenen waarvoor ze strikt genomen niet bevoegd zijn, maar die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de aangelegenheden waarvoor ze bevoegd zijn.

■

AMENDEMENT Nr. 38**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens na indiening van het verslag****Artikel 3**

In 1°, b), na het woord “werkgevers” de woorden “uit de private en publieke sector” invoegen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 37.

■

AMENDEMENT Nr. 39**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens na indiening van het verslag**

Artikel 3

Aan 1°, c), de woorden “van de private of publieke sector” toevoegen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 37.

AMENDEMENT Nr. 40**voorgesteld door mevrouw Patricia Ceysens na indiening van het verslag**

Artikel 4

Paragraaf 2 vervangen door wat volgt:*“§2. Onderhavig decreet is van toepassing op private arbeidsbemiddeling in de private en de publieke sector.”.*

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 37.

AMENDEMENT Nr. 41**voorgesteld door de heer Ivan Sabbe na indiening van het verslag**

Artikel 5

15° schrappen.

VERANTWOORDING

Het verplichten van een arbeidsbemiddelingsbureau om de gedragscode die door de Vlaamse Regering wordt bepaald te onderschrijven en na te leven, is strijdig met artikel 16, derde lid, van de richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (cf. Dienstenrichtlijn).

Daarenboven zal een dergelijke verplichting tot het onderschrijven en naleven van de gedragscode die door de Vlaamse Regering wordt bepaald, ook aanleiding geven tot een fundamenteel ongelijke behandeling tussen Vlaamse en andere bureaus. Dat verschil in behandeling naargelang de plaats van vestiging is dan weer strijdig met zowel Belgische als Europese wetgeving.

De overheidsinmenging in een B2B-relatie moet zich beperken tot een bescherming van de werknemers en werkzoekenden. Aangezien in het ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling onder het mom van de bescherming van werknemers en werkzoekenden extra administratieve formaliteiten worden opgelegd, wordt artikel 5, 15°, dan ook geschrapt uit het betreffende ontwerp van decreet.

AMENDEMENT Nr. 42**voorgesteld door de heer Ivan Sabbe na indiening van het verslag**

Artikel 5

17° schrappen.**VERANTWOORDING**

Het verplichten van een arbeidsbemiddelingsbureau om te voldoen aan de criteria inzake kwaliteit en deskundigheid die door de Vlaamse Regering worden bepaald in functie van de aard van de verrichte diensten, is strijdig met artikel 16, derde lid, van de richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (cf. Dienstenrichtlijn).

Daarenboven zal een dergelijke verplichting om te voldoen aan de criteria inzake kwaliteit en deskundigheid die door de Vlaamse Regering worden bepaald in functie van de aard van de verrichte diensten, ook aanleiding geven tot een fundamenteel ongelijke behandeling tussen Vlaamse en andere bureaus. Dat verschil in behandeling naargelang de plaats van vestiging is dan weer strijdig met zowel Belgische als Europese wetgeving.

De overheidsinmenging in een B2B-relatie moet zich beperken tot een bescherming van de werknemers en werkzoekenden. Aangezien in het ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling onder het mom van de bescherming van werknemers en werkzoekenden extra administratieve formaliteiten worden opgelegd, wordt artikel 5, 17°, dan ook geschrapt uit het betreffende ontwerp van decreet.

AMENDEMENT Nr. 43**voorgesteld door de heer Ivan Sabbe na indiening van het verslag**

Artikel 23

6° schrappen.**VERANTWOORDING**

Zie verantwoording bij amendement nr. 41.

